

Prædiken-fortællingen:

(Du skal bruge en hval (fx et strandtelt med et "overtræk" af stof, nogle øjne og tænder og en rød tunge af stof), en gummibåd eller bare en enkelt åre... og så en frivillig).

Engang for længe siden, fandt Gud ud af, at han havde et kommunikationsproblem. For selvom han havde prøvet at forklare menneskene det, så forstod de slet ikke, at de skulle være søde mod hinanden.

Derfor opfandt han profeterne. Dem kunne han sende afsted med besked til folk. En af dem, som Gud ville have som profet, han hed Jonas. *(find en frivillig blandt folk i kirken – han/hun kommer med op)* Men Jonas var ikke helt enig i Guds plan. Han var nemlig lidt af en bangebuks... *(Jonas ser bange ud)* Så da Gud en dag sagde til ham, at han skulle gå til byen Nineve og sige til de onde mennesker der, at de skulle tage sig sammen og være søde mod hinanden... så blev Jonas mega bange. Tænk nu hvis de onde mennesker bliver sure på mig, og slår mig ned?!

Jonas stak af, ned til havnen, hvor han fandt en båd, der skulle sejle langt langt væk. Så kunne han gemme sig for Gud, tænkte han. *(Jonas "padler" rundt i kirken med en åre/sidder i en gummibåd)*

Men Gud blev noget muggen over, at Jonas ikke gjorde som han fik besked på, og sendte et vældigt stormvejr efter båden. *(få folk i kirken til at lave lyd som et stormvejr)* De andre i båden blev vildt sure på Jonas, da det gik op for dem, at det måtte være hans skyld. Så de skyndte sig at vippe ham i vandet! *("hiv" Jonas ud af båden)* Og straks lagde stormen sig. Jonas var ikke super god til svømning – så Gud sendte en stor hval, der slugte ham. *(Jonas sætter sig i hvalens mave)*

Den første dag i hvalens mave, der var Jonas temmelig bange. Det vil de fleste nok være, hvis de ender i maven på en hval...

Den anden dag blev Jonas temmelig sur – hvad lignede det da også, at lade ham sidde dernede i en lugtende hval-mave?!

Den tredje dag var Jonas faldet ned igen... det var nemlig gået op for ham, at det var Gud der havde sendt hvalen, og at han ikke kunne gemme sig for Gud. Så han bad til Gud, helt nede fra hvalens mave: *(Jonas folder hænderne)* "Undskyld Gud... jeg ved godt, at jeg

ikke kan stikke af og gemme mig for dig. Du ser mig, lige meget hvor jeg prøver at gemme mig – selv på havets bund. Du har en vigtig opgave til mig, og den skal jeg nok prøve at få løst!”

Så spyttede hvalen Jonas op på land igen! (*Jonas kommer ud af hvalen*) og Jonas gik afsted til Nineve (jeg håber, at han tog et bad først) og gjorde som Gud havde bedt ham om, selvom han var lidt bange.

(*Jonas kan sætte sig ned igen ☺*)

Nogle gange, så vil vi gerne gemme os. Man kan tage en maske på, eller en supermandsdragt... præster gemmer sig også nogle gange lidt i præstekjolen – for så er det lettere, når der er nogle opgaver, som er rigtig svære. Men selvom vi måske tror, at vi har gemt os rigtig godt, og ingen kan se, at vi er bange for den opgave vi har fået eller for om de andre bliver sure på os... så kan vi ikke gemme os for Gud. Det opdagede Jonas, da han havde fået gemt sig helt nede i maven på en hval! Og selvom vi ikke synes, at vi selv er store, stærke og gode nok, til at klare de opgaver vi får – så synes Gud altid, at vi er gode nok!

Jonas og hvalen

– melodi: Den lille frække Frederik

1. Da Jonas han blev kaldt af Gud,
var han den der sku' bringe bud.
Til Nineve han skulle gå;
men Jonas ville ikke så.
2. Han ville gemme sig for Gud,
til byen Joppe tog han ud.
Så sejled' han mod Spaniens land,
fra Herrens åsyn flygted' han.
3. Da kom en storm, der skræmte dem,
hver enkelt tænkte på sit hjem.
De følte sig af guder snydt;
mens Jonas sov i sin kahyt.
4. De kasted' lod. Det Jonas har.
"Smid mig kun ud, den sag er klar."

De sagde: "Be' Gud hjælpe dig."
Men Jonas ville ikke, nej!

5. Så smed de ham i bølgen ud.
Et havdyr gik på Herrens bud,
og slugte ham med hud og hår.
I hvalens mave nu han står.

6. Han folder hænderne i bøn,
og be'r Gud fader, som en søn:
"Hav dog medlidenhed med mig.
Du ved jeg stoler helt på dig!"

7. Så bragte hvalen ham i land,
der stod han på den tørre strand.
Nu kun mod Nineve han så,
og Jonas ville gerne gå.
RWK

Elisabeth Hildestad